

Kosteusjäljistä huolella eroon

Kosteusvaurioista on usein vaikea päästä eroon, mutta käyttämällä hengittävää ja vesitiivistä laastia olet jo paremmalla puolella. Seinän on nimittäin kyettävä sekä hengittämään että sulkemaan vesi pois.

Kellarinseinään tiivistynyt kosteus voi saada rappauksen tai tapetin irtoamaan ja jättämään seinään paljaita läikkiä. Ne näyttävät ilkeiltä ja huolestuttavilta, ja jos et pääse niistä eroon, ne aiheuttavat isompia ongelmia.

Teknisesti kosteusläikät syntyvät siten, että kosteus hajoittaa rappauksen. Toisin sanoen rappaus ei enää pysy tiiviisti kiinni seinässä ja lohkeilee irti. Samanaikaisesti vesi kuljettaa muura-

tusta seinästä suola-ainesta, jolloin rappauksen sisäpintaan syntyy puristusta, ja rappaus voi lopulta irrota kokonaan.

Markkinoilta löytyy useita erikoislaasteja, jotka hylkivät vettä mutta sallivat seinän hengittää (diffuusiovapaa). Lisäksi ne kiinnittyvät erittäin hyvin ja pysyvät kiinni myös seinissä, joista tavalliset peruslaastit irtoavat – myös kosteuden rasittamassa seinäpinnassa.

Rappaus ei toki kestä ikuisesti, mutta

paljon pidempään kuin muut tuotteet. Jos pinnassa on vakavia kosteusvaurioita, esimerkiksi jatkuvan sadeveden jäljiltä tai nousseen pohjaveden seurauksena, kertarappaus vesitiiviillä laastilla ei riitä. Mutta jos kyse on kondensoitumisesta (lämmen ilma kohtaa kylmän pinnan), erikoislaastia on hyvä olla varastossa. Jotta et tekisi turhaa työtä, selvitä ensin vauriosi laatu (kts. oikeanpuoleisella sivulla oleva palsta).

Tee Itse

VAIKEUSASTE:

Työ on helppoa ja nopeaa.

AJANKÄYTTÖ:

2 tuntia/noin 3 m²

HINTA:

Noin 50 €

Laasti vedetään alhaalta ylöspäin. Hyvän tartuntakykynsä vuoksi tämä laasti sopii hyvin kosteuden hieman rasittamaan seinään.

[jälkeen]

[ennen]

Hengittävän laastin jäljiltä seinä on hyvin suojattu kosteutta vastaan.

Rappaus ja maali lohkeilevat silminnähtävän selvästi irti pinnasta.

Kosteusläikät eivät kaunistakaan seinäpintaa, mutta hengittävällä, vettä tiivistävällä laastilla voit korjata niitä. Jos vauriot ovat selkeitä ja suuria, joudut väistämättä harkitsemaan myös koko talon ympäristön salaojittamista.

Tunnista kosteusvaurio

Kosteusvaurioita voi syntyä monesta eri syystä, ja niihin on yhtä monta ratkaisua. Tässä kerrotaan kaksi merkittävintä kellarin kosteuden lähdettä ja keinot huomata ne.

■ **Kondensoituminen.** Kellariseinän kosteus voi johtua kondensoitumisesta, jolloin lämmin ilma kohtaa kylmän pinnan – hieman kuten lasin huurtuessa. Kun seinä jäähtyy ulkopinnaltaan maan lämmön mukaan ja huoneen sisäilmaa lämmitetään, kellarissa voi syntyä ongelmia. Erityisesti niitä saattaa ilmetä kaappien tai muiden tiiviisti kellarinseinää vasten asetettujen esineiden takana, missä ilma ei kierrä vapaasti. Jos kosteusläikät juontuvat tästä, hengittävän erikoislaastin käyttö voi olla ratkaisu.

■ **Ulkopuolinen vesi.** Seinien kosteus saattaa tulla myös ulkopuolelta, joko sadekuuroista tai nousseesta pohjavedestä. Pienemmistä vaurioista voi selvittää vesitiivillä laastilla, mutta isommat kosteusvauriot tai jopa tulvat ovat asia erikseen. Vaikka kuinka paljon haluaisi panostaa yksinkertaiseen ja

halpaan ratkaisukeinoon, tästä ei yleensä selviä muulla kuin perusteellisella salaojituksella. Siitä löydät lisää tietoa kotisivuiltamme www.teeitse.com, laita hakusanaksi esimerkiksi "kuivatusjärjestelmä".

■ Tunnista kosteusongelma.

Usein voi olla hankala havaita, mistä suunnasta kosteus tulee. Annamme vinkin, jolla pääset tutkimisen alkuun: Aseta pala vahvaa, kirkasta muovikelmua kellarinseinän sisäpinnalle ajanjaksoksi, jolloin seinä on kuiva. Teippaa kelmun reunat ympäriinsä, jotta kelmun sisään ei pääse ilmaa. Kun kosteus taas saapuu, voit tarkistaa, kumpi puoli muovikelmusta tulee kosteaksi. Jos se puoli kelmusta, joka on seinäpintaa vasten, kostuu märäksi, kosteus tulee sieltä, mutta jos kosteutta muodostuu kelmun toiselle puolelle, kyse on kondensoitumisesta.

TÄRKEÄÄ

Kun käytät hengittävää, diffuusiiovapaata laastia, käytä myös hengittävää maalia. Jos maali sulkee laastin pinnan, hengityskyvystä ei ole mitään hyötyä ja koko rappaus työsi menee täysin hukkaan.

Tee näin

1 Poista ensin irtonainen rappaus ja maali. Jos teet tämän vaiheen huolella, korjattu pinta kestää pidempään. Voit käyttää esim. lastaa tai kauhaa apunasi ja kaapia mielummin hieman liikaa kuin liian vähän vanhaa rappausta pois.

2 Pese seinä täysin puhtaaksi. Käytä sientä ja pese sekä maalatut että paljaat pinnat. Huuhtelee pinnat lopuksi puhtaalla vedellä.

3 Sekoita laasti veteen. Tämän laastin sekoitussuhde on noin litra vettä viiteen kiloon laastijauhetta. Sekoita porakoneeseen kiinnitetyllä vispilällä. **TÄRKEÄÄ!** Muista käyttää käsinettä ja suojalaseja laastia sekoittaessasi..

4 Sekoita seosta, kunnes sen koostumus tuntuu pehmeältä. Näin se pysyy paremmin kasassa ja sitä voi levittää 1–3 mm:n laastikerroksin. Laasti on käytettävä kahden tunnin sisällä siitä, kun se on sekoitettu veteen.

5 Vedä laasti seinäpintaan rauhallisin liikkein. Levitä laasti koko korjattavalle alueelle ilman taukoja. Kuvan kaltaisilla maalatuilla pinnoilla, jotka eivät ime vettä, laastin tarttuminen vie aikaa, joten tasoitusvaihetta pitää odottaa.

6 Rappauspinta hierretään sienellä tai hiertimellä. Tässä korjataan epätasaista seinäpintaa, joka hierretään kostealla sienellä. Tasaisiin pintoihin käytetään erityisesti kipsilaastin työstämiseen tarkoitettua hierrintä.

TARVIKELUETTELO

Tarvikkeet

Rappaukseen:

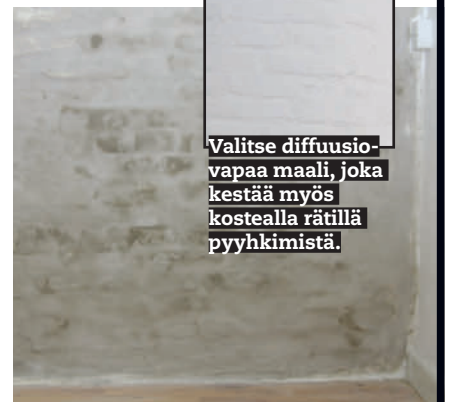
- Vesitiivistä, hengittävää laastia
- Puhdistusainetta
- Diffuusiiovapaata akrylaattimaalia

Erikoistyökalut

- Vispilä + tehokas porakone
- Kauha
- Teräslaatta
- Sieni

7 Korjatun kohdan rakenteen pitää olla sama kuin muun seinän, jotta se ei erotu muista yhden maalikerroksen jälkeen. Jos seinä on epätasainen ja siinä on näkyviä saumoja, epätasaisuuksia yritetään poistaa sienellä pyyhkimällä.

8 Laastin on kuivuttava noin 8 pv ennen maalausta. 5 mm:n kerrospaksuuksiin asti laasti kovettuu hyvin ilman halkeamisriskiä, mutta jos pinnassa on reikiä ja suuria epätasaisuuksia, ne pitää täyttää ensin ja antaa pinnan kuivua 1 vrk:n.